

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านใหม่
เรื่อง การเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

เพื่อตราเทศบัญญัติตำบลบ้านใหม่ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖
ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่

เหตุผล

เพื่อควบคุมการเลี้ยงสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ให้เป็นไปตามความในมาตรา ๒๙
และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐
(๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึง
เห็นสมควรตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติตำบลบ้านใหม่
เรื่อง การเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลบ้านใหม่โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านใหม่และผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติตำบลบ้านใหม่ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านใหม่

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจिन เพื่อให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ หรือที่เลี้ยงควบคุม

“ที่หรือสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมาใช้เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

ข้อ ๔ ให้เทศบาลตำบลบ้านใหม่เป็นเขตการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง

(๒) ม้า

(๓) โค

(๔) กระบือ

(๕) สุกร

(๖) แพะ

(๗) แกะ

(๘) ห่าน

(๙) เป็ด

- (๑๐) ไก่
- (๑๑) สุนัข
- (๑๒) แมว
- (๑๓) งู
- (๑๔) จระเข้
- (๑๕) นก

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศเพิ่มเติมสัตว์เลี้ยงอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุอันตรายแก่ประชาชนได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๖ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ จัดให้มีระบายน้ำและกำจัดสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์ที่ตายหรือมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (4) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ ต้องจัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อสู่คน
- (5) เจ้าของสัตว์ต้องไปทำการสร้างภูมิคุ้มกันโรคตามกำหนดที่ทางราชการประกาศ การเกิดโรคระบาดในสัตว์
- (6) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์จะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน และมีให้ก่อให้เกิดอันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
- (7) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์จะต้องไม่นำสัตว์เข้าไปเลี้ยงในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่ที่ทางราชการกำหนดไม่ให้ใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันตรายต่อสุขภาพแก่บุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ทำการแยกกักขังไว้ต่างหาก แล้วแจ้งเทศบาลตำบลบ้านใหม่ทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์แพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะโดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๑๕ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลบ้านใหม่

แต่ถ้าการกักขังสัตว์นั้นไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทน

ในกรณีที่ได้ขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคสองแล้ว และเจ้าของสัตว์มาขอรับคืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลบ้านใหม่ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ ๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตาม ที่เห็นสมควรโดยไม่ต้องรอเจ้าของสัตว์หรือรอให้ครบกำหนดตามข้อ ๘

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ไม่ได้ขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มารับคืนภายในเวลาที่ กำหนดเจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงและเสียค่าปรับให้แก่ เทศบาลตำบลบ้านใหม่ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง	เชือกละ ๑,๐๐๐ บาท
(๒) ม้า โค กระบือ	ตัวละ ๕๐๐ บาท
(๓) สุนัข แพะ แกะ สุนัข	ตัวละ ๒๐๐ บาท
(๔) สัตว์อื่น ๆ	ตัวละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะในเขต ท้องที่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่

ตามความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้แก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อการ ขยายพันธุ์

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๖๐ วรรคสองแห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๑๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ สำรวย ชุนเกาะ
(นางสำรวย ชุนเกาะ)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่

เห็นชอบ

ว่าที่ ร.ต. นรินทร์ ดุจจามุทัศน์
(นรินทร์ ดุจจามุทัศน์)
นายอำเภอเมืองนครราชสีมา ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา